

Huvudlösen För Aftonen

Cornelis Vreeswijk

Det bor en mås på taket, den är så vit och fin
Den finns där alla sommarens dagar
Den flyger bort närhelst den behagar
Den låter som John Coltrane I en helvetesmaskin
Och man vet ej om den skrattar eller klagar
Nej, man vet ej om den skrattar eller klagar

Det bor en mask I mullen och den är hal av slem
Och hans dag är lika dunkel som natten
Ja, hans dag är lika dunkel som natten
Ej har den något huvud och blott en enda lem
Och den livnär sig på rötter och på vatten
Och den bor här utanför I rabatten
Och uti den rabatten, där växer det en ros
Gud signe, som henne växa låter
Och give henne tröst när hon gråter
För när masken går I rötterna stämmer rosen upp en blues
Och hon skriker, fast det ingenting låter
Men bladen faller bort när hon gråter

Om våren, om våren det är en bedräglig tid
Då alla glada visorna skrödas
Och kärleken blir till att förödas
Det enda jag vill ha är en liten smula frid
För lika väl som rosen den röda
Skall även jag de maskarna göda